

BUTLLETÍ

D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA
(FEDERACIÓ DE BARCELONA-CIUTAT)

RAMBLA DE
CATALUNYA, 26

TELÈFONS
13112 - 13113 - 13114

Any 1

Barcelona 21 de maig del 1937

nº 110

L'ORDRE PÚBLIC I C A T A L U N Y A

La inconsciència d'uns grups anticatalans i pertorbadors ha fet possible momentàniament la pèrdua dels serveis d'Ordre Públic dins de les possibilitats de l'Estatut de Catalunya.

I diem momentàniament perquè així és i així deu ésser. Hi ha qui escampa ara entre la massa popular de Catalunya el rumor de què aquest ordre públic l'hem perdut per sempre. Cal veure la maniobra catalans i no fer el joc a aquells que han estat els únics culpables de la sang vessada aquests dies arreu de Catalunya i que ara escudant-se en un fals catalanisme reclamen imperiosament uns serveis que sempre ells han combatut al carrer, a la premsa i als mitings.

Aquí solament hi ha hagut una realitat: Catalunya no era Catalunya. Catalunya no rutllava bé. Catalunya sofria l'entronització de l'indocumentat, del gandul, del gangster, del lla-dre, de l'assassi. Catalunya per una fatalitat política no tingué a la seva mà la solució immediata i ràpida que calia, i la dissort feu necessària una ajuda que sense incórrer en vacil·lacions perilloses ham d'agrair.

I això és tot. Evidentment catalans que hem sofert i sofrim encara una campanya insidiosa en contra de la nostra autonomia, però ara més que mai cal veure el joc i impossibilitar posicions d'aquells que encobertament criden i demanen ara allò que fa unes hores han combatut fins els últims extrems, exhaurint tots els mitjans per tal d'aconseguir anihilar aquest ordre públic.

Com a catalans que som i com a nacionalistes que actuem, sabem fins on i quan pot arribar la intervenció del Govern Central a Catalunya. Que ningú però dubti que ara nosaltres ajudarem a aquest Govern a normalitzar la vida pública de Catalunya.

Sense claudicacions ni pactes d'inferioritat ens declarem col·laboradors d'aquesta nova etapa governamental sota el guiatge central. Però també ens interessa fer constatar que ni traïm el nostre nacionalisme ni defugirem mai el nostre deure